



Горделивото пиленце

(Л. Вагнер)

Старата кокошка измжила единадесет пиленца. Всички били жълтички, покрити с мъх и твърде послушни. Само едно, щом се излупило, изтърсило се, огледало се наоколо и казало:

— Не е лошо! Мене ми харесва тука! — и тръгнало да се разходи.

Петлю заплескал с криле и му казал строго:

— Под крилата на майка си. Скрый се!

Но пилето почнало да се препира с него:

— Аз искам да погледам света, — и продължило да ходи по двора.

То дошло до вратата. Там лежало кучето, вжрзано със синджир.

— Добър ден, — казало вежливо пилето и зарило с крачка. — Позволете да си поприказваме!

Кучето открило очи и го погледнало лениво.

— Шпионираш ли ти, що ли? — заръмжало кучето. — Я иди при майка си!

Но малкото пиленце се промъкнало из вратата и се отзовало на ливадата.

Там срещнало една котка, която го погледнала със злите си очи.

